

Sygn. akt I NWW 86/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko W. spółce komandytowej z siedzibą w W. i P. D. o zapłatę
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 26 października 2022 r.
na skutek wniosku pozwanych
o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego: Mariusza Łodko, Marcina Łochowskiego
i Tomasza Szanciło
od rozpoznania sprawy toczącej się przed Sądem Najwyższym pod sygn. akt II
CSKP 21/22

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Izbie
Cywilnej Sądu Najwyższego.**

UZASADNIENIE

W piśmie z 30 września 2022 r. (k. 25-27) pełnomocnik pozwanych, w ślad za wnioskiem o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Mariusza Łodko, Marcina Łochowskiego i Tomasza Szanciło, wskazał, że wniosek ten wyczerpuje także przesłanki określone w art. 29 § 5 i nast. ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 200 § 1¹ k.p.c. swoją właściwość sąd bierze pod uwagę z urzędu w każdym stanie sprawy. Artykuł 200 § 1⁴ k.p.c. wskazuje, że sąd, który stwierdzi swoją niewłaściwość, przekaże sprawę sądowi właściwemu.

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904; dalej: „u.SN”) dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, o którym mowa w § 7, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Wedle art. 29 § 6 u.SN wniosek o stwierdzenie przesłanek, o których mowa w § 5, może być złożony wobec sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wyznaczonego do składu rozpoznającego:

- 1) środek zaskarżenia;
- 2) sprawę dyscyplinarną;
- 3) sprawę o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej lub tymczasowe aresztowanie sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów i asesorów prokuratury;
- 4) sprawę z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dotyczącą sędziego Sądu Najwyższego;
- 5) sprawę z zakresu przeniesienia sędziego Sądu Najwyższego w stan spoczynku.

Stosownie do art. 29 § 7 u.SN uprawnionym do złożenia wniosku jest strona lub uczestnik postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawach, o których mowa w § 6.

Wobec powyższego, zważywszy na fakt, że pełnomocnik pozwanych jako podstawę wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Mariusza Łodko, Marcina Łochowskiego i Tomasza Szanciło wskazał także art. 29 § 5 i nast. u.SN,

Sąd Najwyższy w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy miał przy tym na uwadze, że stosowanie przepisu wskazanego przez pełnomocnika strony pozwanej w piśmie z 30 września 2022 r. jako alternatywna podstawa wniosku o wyłączenie sędziów – tj. art. 26 § 2 u.SN – zostało ze skutkiem natychmiastowym zawieszone postanowieniem Wiceprezesa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 14 lipca 2021 r., wydanym w sprawie C-204/21 – do czasu wydania wyroku kończącego postępowanie w tej sprawie. W ocenie Sądu Najwyższego wskazane postanowienie, zgodnie z zasadami efektywności i lojalnej współpracy, winno być wykonane – w zakresie posiadanych kompetencji – przez wszystkie organy państwa, w tym również przez organy wymiaru sprawiedliwości.

W tej sytuacji, przy pominięciu dyspozycji art. 26 § 2 u.SN ze wskazanych powyżej przyczyn, sprawę należało przekazać, zgodnie z żądaniem pełnomocnika pozwanych zgłoszonym w trybie art. 29 § 5 i nast. u.SN, Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego.

[as]